

Одесский национальный университет
имени И.И. Мечникова

Экономико-правовой факультет

МАТЕРИАЛЫ

**62-й научной конференции
профессорско-преподавательского
состава и аспирантов
экономико-правового-факультета
ОУ им. И.И. Мечникова**

28-30 ноября 2007 г.

Одесса – 2007

русскоговорящее население, ни крымские татары не могут отказаться от его изучения.

Однако, что касается целесообразности и обоснованности изучения судьями всех языков национальных меньшинств, то это представляется неверным в корне.

Таким образом, наша точка зрения в отношении поднятого вопроса состоит в том, что все процессуальные кодексы Украины должны уточнить формулировку „языковых” статей, в которых указать на оформление всей документации „українською мовою” для единообразия судопроизводства всех звеньев системы.

По моему мнению, такая формулировка устраним возможности спекуляции в отношении языков «национальных меньшинств».

Следует закрепить на законодательном уровне, что государственный язык:

- это язык официальных документов государства;

- это язык официальных процедур, осуществляемых от имени государства (в том числе судопроизводство, т.к. решение суда выносится именем Украины);

- это язык официального общения в стране;

- это язык государственных СМИ [1, с. 23].

Понимание и закрепление указанных составляющих государственно-го языка устраним противоречия и непонимание не только в сфере судопроизводства, но и во многих других сферах жизнедеятельности нашего общества.

Литература:

1. Ткаченко Є. Поняття державної мови // Підприємництво, господарство і право.- 2006.- № 8.- С. 21-24.

Степанов С.В.,

аспірант кафедри адміністративного та господарського права

ЩОДО ПОРЯДКУ ПЕРЕГЛЯДУ СУДОВИХ АКТІВ ЗА НОВОВИЯВЛЕНИМИ ОБСТАВИНАМИ

Розділ XIII Господарського процесуального кодексу України „Перегляд рішення, ухвали, постанови господарського суду за нововиявленими обставинами” (далі – ГПК) містить лише чотири статті, що розкривають підстави вказаного перегляду, порядок і строки подання відповідної заяви, порядок прийняття заяви, а також ст. 114 розкриває

безпосередньо процедуру перегляду судових рішень за нововиявленими обставинами. При цьому фактично процедурі перегляду присвячено лише чотири перші частини даної статті.

В них закріплено, що:

- 1) перегляд здійснює суд, який прийняв оспорюване рішення;
- 2) розгляд здійснюється в судовому засіданні;
- 3) справа розглядається у місячний строк з дня надходження заяви (подання);
- 3) неявка осіб, що беруть участь у справі, не є перешкодою для розгляду справи.

Інших питань щодо порядку перегляду справ за нововиявленими обставинами чинний ГПК України не врегулював. Наступні частини ст. 114 присвячені оформленню результатів перегляду – прийняттю судового акту по справі. Але на практиці при перегляді виникають численні питання щодо даної процедури.

Вищий арбітражний суд України у роз'ясненні „Про деякі питання практики перегляду рішень, ухвал, постанов за нововиявленими обставинами” № 02-5/310 від 28.04.95 р. (зі змінами та доповненнями) [1] зробив спробу врегулювати ці питання.

Наприклад, звертається увага суддів на те, що чинний ГПК України не надає суду права повертати заяву чи подання прокурора або його заступника про перегляд рішення за нововиявленими обставинами, якщо господарський суд вважає, що таких обставин немає. В цих випадках рішення повинно бути залишено без змін, про що виноситься ухвала.

Перегляд за нововиявленими обставинами не означає обов'язкового скасування чи зміни рішення, що переглядається. Результат перегляду повинен впливати з оцінки доказів, зібраних у справі.

Серед ухвал переглядається за нововиявленими обставинами можуть лише ті ухвали, які підлягають перевірці в апеляційному та касаційному порядку. Тобто ухвали, винесені у відповідності зі статтями 20, 24-27, 31, 41, 58 та інші, перегляду за нововиявленими обставинами не підлягають.

Слід звернути увагу, що в більшості випадків перегляд за нововиявленими обставинами здійснює суддя першої інстанції. Навіть у випадку, якщо справа переглядалася в апеляційному та касаційному порядку, але рішення місцевого господарського суду залишено без змін, то перегляд буде здійснювати господарський суд першої інстанції. І лише у тому разі, якщо апеляційна чи касаційна інстанція скасувала, змінила чи прийняла нове рішення, перегляд буде здійснюватися відповідно в господарському суді апеляційної чи касаційної інстанції.

При цьому, якщо заявник або прокурор чи його заступник не згодні з наслідками перегляду рішення за нововиявленими обставинами, вони не позбавлені права на загальних підставах звернутись із заявою або поданням про їх перевірку в апеляційному та касаційному порядку.

Слід зауважити, що більшість з вказаних положень встановлено роз'ясненням Вищого арбітражного суду України „Про деякі питання практики перегляду рішень, ухвал, постанов за нововиявленими обставинами” № 02-5/310 від 28.04.95 р. Але, з нашої точки зору, необхідно законодавчо закріпити вказані положення в чинному Господарському процесуальному кодексі України в розділі XIII.

Крім того, законодавчо взагалі не врегульовано ситуацію щодо підготовки до розгляду справи. У разі, якщо справа переглядалася в апеляційному чи касаційному порядку, необхідний час для пересилання справи до суду, який повинен розглядати цю справу за нововиявленими обставинами. Але це не врегульовано ані в ГПК України, ані в будь-якому іншому нормативному акті.

Зокрема, важливими представляється питання течії строків розгляду справи, оскільки при перегляді справи за нововиявленими обставинами вони складають всього місяць з дня надходження заяви або подання (частина третя ст. 114 ГПК України). Необхідно закріпити, що після отримання судом заяви (подання) та винесення ухвали про її прийняття відповідно до ст. 113-1 ГПК суд (у разі відсутності в нього справи) надсилає запит для отримання цієї справи. Тому строк для розгляду справи в судовому засіданні повинен складати місяць з дня отримання справи відповідним судом (суддею).

Етап підготовки до розгляду заяви (подання) про перегляд судового акта за нововиявленими обставинами є важливою складовою стадії перегляду господарських справ та потребує правової регламентації.

Крім того, на нашу думку, доречно закріпити право суду в ході розгляду справи за нововиявленими обставинами зупиняти виконання оспорюваного судового акта повністю та в частині.

Таким чином, подальше глибоке дослідження даної сфери господарського процесу має важливе значення та значні перспективи для дослідження.

Література:

1. Про деякі питання практики перегляду рішень, ухвал, постанов за нововиявленими обставинами: Роз'яснення Вищого арбітражного суду України № 02-5/310 від 28.04.95 (зі змінами та доповненнями від 18.11.97 р. № 02-5/445) // Бизнес.- 1995.- № 39, від 10.10.95 р.